

A Róna Család

Ez az apám húga és a családja. Apám húga, Margit nagynéném 1901-ben született. Ő is polgárit [lásd: polgári iskola] végzett, aztán megtanult gyorsírni és gépírni. 1924-ben feleségül ment Róna Jánoshoz, aki később üzlettárs lett a boltunkban. Ő járta a vidéki üzleteket, és ott adta el az árut. Helyes, kedves ember volt, tipikus utazó, akinek mindig jó kedve volt. Nagyon ügyes keze is volt, játékokat csinált nekem. Az üzletben Margit volt a könyvelő, ő vezette az irodát és a raktárt. Igaz, hogy csak négy polgárit végzett, de értelmes nő volt. 1925-ben megszületett egyetlen gyerekük, Bandi (Endre), aki a Bocskaiiban érettségizett 1943-ban. Róna János nem élte túl a háborút. Ugyanis a munkaszolgálatból megszökött [lásd: munkaszolgálat (musz)], bujkált, és 1945-ben az ostrom alatt meghalt, egy bomba agyonütötte. Amikor megtudtuk, hogy találat érte a garázst, ahol bujkált, az apámmal és Róna Bandival egy targoncával elmentünk a Kerepesi temetőbe, hogy elhozzuk. Oda hordták a halottakat. Ott feküdtek a hullák egy nyitott sírban, az apám lemászott a sírba, kereste, és észrevette a zokniját. Arról ismerte meg. Hazafelé útközben a Bandi rálépett egy aknára, ami fölrobbant, a Bandi súlyosan megsérült, mi nem. Margit a háború után nem ment újra férjhez, nevelte Bandit, aki a háború után elvégezte az egyetemet, és matematikatanár lett. 1950-ben megnősült, a felesége, Kreisler Ági 1927-ben született Budapesten. 1945-ben Mauthausenben szabadult fel. Ő is egyetemet végzett, de nem tudom, milyen, és nem tudom, mit csinál. Margit sokat betegeskedett, cukorbeteg volt, asztmás is volt, és 1968-ban meghalt. Édes nő volt, nagyon szerettem. Bandinak és Áginak született egy gyereke, Márta. Annak a gyereke Niki, itt élnek, Pesten. Márta kétszer házasodott, egyetemre nem járt. Nem sokat tudok róla. Nem jöttünk vele túl sokat össze. Bandi még az 1970-es évek elején volt kint nálunk egy hónapig Ausztráliában. De az ő fejében soha nem fordult meg, hogy disszidáljon. Nem volt az a típus. Nem is volt olyan nagyon egészséges, és 1976-ban meg is halt. Rossz volt a szíve. Mindenki jóban volt egymással. És mind a két ág, a Róna ág és a Molnár ág. Bandi, az unokatestvérem olyan volt nekem, mintha a bátyám lett volna. A zenei, az irodalmi érdeklődésemet, az ízlésemet eléggé meghatározta. Ővele mentem

operába, ő szoktatott rá az olvasásra, olyan példaképféle volt. Hat évvel volt idősebb, mint én, ő már nagycserkész volt, amikor én farkaskölyök voltam. Közel is laktunk egymáshoz, mert mi a Thököly út 12-ben laktunk, Rónáék pedig a Garay utca 8-ban. Minden péntek este családi vacsora volt, amin a Róna család is részt vett, és mindig nálunk. Rónáéknál soha, mert csak egyszobás lakásuk volt. Ők végig ott maradtak abban a Garay utcai lakásban, pedig ugyanolyan jómódúak voltak, mint mi, hiszen üzlettársak voltak. Voltam talán kilenc vagy tíz éves, amikor először voltam az Operában. Róna Bandi vitt el, és utána a nagynéném, Margit néni vett nekem egy bérletet a harmadik emeletre. Az első opera, amit láttam, a 'Bohémélet' volt.